

Noam en Noomi. een serie verhalen van Esther de Bruijn

Er is een verhaal voor ieder Feestdag

Introductie van Noam en Noomi

Dit zijn Noam en Noomi. Ze zijn een tweeling. Dat betekent dat ze precies even oud zijn. Nou ja, Noam is 5 minuten ouder. Toch zijn ze geen gewone tweeling. Ze zijn de kindjes van Ima en Abba, hun pappa en mamma. Ze wonen samen met de kat, Chatoel (Noomi en Noam noemen hem meestal Toelie) en Sjier de papagaai van Ima, in het kasteel aan de zijkant van de stad. Ima is een piraat en Abba een tovenaars. Daardoor gebeuren er nog wel eens gekke dingen in het huis van de familie van Noam en Noomi. Zo varen ze elke vakantie met Ima mee over alle zeven zeeën en ontdekken ze nieuwe landen en vreemde volken. Vorig jaar waren ze op een eiland terecht gekomen waar alleen maar piepkleine mensjes woonden. Iedereen leek er wel even oud als Noam en Noomi, zo klein waren ze.

Ook zijn de Feestdagen altijd een spannend avontuur, zoals met Chanoeka. Ze krijgen altijd de gekste cadeautjes. Een elfje in een glazen fles, een tochtje langs de Tien Uitspraken door de woestijn en zo voorts. En met Soekot mochten ze een weekje 's nachts in de tuin slapen.

Zo gebeurde er altijd wel wat in het kasteel. Blijven jullie luisteren?

Een heel zoet Rosj Hasjana voor Noam en Noomi.

Noam en Noomi zaten niks vermoedend naast elkaar op bank. Pappa had gezegd dat ze gen kattenkwaad mochten uithalen. Witte kleding is immers heel besmettelijk had pappa nog gezegd toen hij zelf zijn witte cape uit de kast pakte en omdeed en de kat Chatoel een wit halsbandje om deed. Chatoel spinde van plezier, zo'n zwarte kat met een wit bandje zag er goed uit en dat vond hij zelf ook.

Noam en Noomi zaten dus muisstil op de bank met gekamde haren in hun nieuwe witte kleren. Vandaag was er geen school maar genieten van de vrije tijd konden ze niet want ze durfde geen vinger uit te stekken of een vin te verroeren.

Pappa kwam van de trap af gerend. 'Waar is Ima?' . Noam en Noomi haalden hun schouders op. Geen idee, Ima was in de ochtend weg gegaan met Sjier op haar schouder terwijl ze iets riep over het schip met de zure appelen. Abba zuchtte en zakte in een stoel. Het zag er gek uit zo'n puntmuts in het wit. Chatoel liep om zijn benen kopjes te geven. Abba zei 'het is toch niet weer zo ver...'

"Weer hoe ver?" vroeg Noam verbaasd. Hij snapte niet waar het over ging. Vorig jaar, met Rosj Hasjana begon Abba te vertellen maar hij kon zijn zin niet afmaken. In de verte klonk een luid gerommel. Het werd harder en harder en harder en harder. Noomi werd er een beetje bang van...Waar kwam dat geluid vandaan? En waar bleef Ima. Het was al zo laat en Ima moest mee naar Sjoel. Ze was wel heel erg lang weg.

Opeens kwam er door de voordeur een schip naar binnen varen. Daar was Ima ze stond op de voorplecht van haar schip en Sjier de papegaai zat trots op Ima's schouder.

Zo zei Ima en ze sprong van de voorplecht af, op de het rode tapijt van de zitkamer. Haar witte Rosj Hasjana kleding van was vies geworden. Abba keek er zuur van.

Ima vroeg hij "Waar was jij?"

"Klimmen jullie maar op mijn schip , en kijk maar in het ruim" zei Ima.

"Wat is daar dan?" vroeg Noomi

"Cadeautjes!" riep Noam opgewonden en hij rende de loopplank van het schip op, op weg naar het ruim.

Noomi rende er achteraan, cadeautjes wilde zij ook wel!

Maar eenmaal in het ruim van het schip aangekomen zagen ze geen cadeautjes maar appels. Het ruim lag helemaal vol met appels.

APPELS? Schreeuwde Noam verontwaardigd, 'wat moeten we daar nu mee.'

APPELS?!! Herhaalde Noomi. Zoveel appels kunnen we nooit opeten zonder buikpijn te krijgen.'

Ima en Abba staken hun hoofden om de hoek. 'Niet alleen appels maar ook Honing' zei Ima met een grote glimlach op haar gezicht terwijl ze een bijenkorf in haar handen hield.

'Met Rosj Hasjana kinders eten wij zoete appeltjes gedoopt in de honing, dat weten jullie toch wel,?' zei Abba

'O ja die vond ik vorig jaar zoooo vreselijk zoet, net snoepjes' zei Noomi.

'Ja, jullie hebben er wel tien gegeten met een hele pot honing zei Ima en jullie probeerde ze ook nog aan Toeli te voeren.

Nu heb ik nog meer appels en honing in mijn schip dan kan het nieuwe jaar echt heeel erg zoet worden, ik houd van zo'n heel zoet jaar.' zei Ima.

'En daarom ga ik er altijd heel vroeg op uit op de dag van Rosj Hasjana om een boot vol appels te halen en heel veel potten honing. Zo hebben we genoeg als strakjes Savta (oma) en Sabba (opa) Piraat appeltjes bij ons komen eten want je weet dan brengen ze altijd alle mensen uit sjoel mee.

Ik doe daarom de Rosj Hasjana boodschappen altijd met mijn schip, dat is het makkelijkst, anders moet ik zo slepen met al die boodschappentasjes. Alleen stond er vandaag een lange rij voor de kassa daarom duurde het zolang.

Maar ik denk dat we nu genoeg appels en honing hebben om iedereen een heeeel erg zoet jaar te geven hè, jongens?' en Ima knipoogde naar de tweeling 'en help me herinneren we moeten wel een bosje bloemen sturen aan de bijen die de honing hebben gemaakt!' Noam en Noomi moesten lachen. Die Ima toch!